

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 20/10
17.03.2010. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Gorana Čavline, predsednika veća, Nevenke Važić, Anđelke Stanković, Ljubice Knežević-Tomašev i Veska Krstajića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda Draganom Vuksanović, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okr. M.M, zbog krivičnog dela teška telesna povreda iz člana 121. stav 3. u vezi stava 2. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. 1099/08 od 22.6.2009. godine, podignutom protiv pravnosnažnih presuda Okružnog suda u Novom Sadu K. 77/08 od 18.3.2008. godine i Vrhovnog suda Srbije Kž.I 1175/08 od 3.7.2008.godine, u sednici veća održanoj 17.3.2010. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. 1099/08 od 22.6.2009. godine, podignut protiv pravnosnažnih presuda Okružnog suda u Novom Sadu K. 77/08 od 18.3.2008. godine i Vrhovnog suda Srbije Kž.I 1175/08 od 3.7.2008. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Novom Sadu K. 77/08 od 18.3.2008. godine okr. M.M. oglašen je krivim zbog izvršenja krivičnog dela teška telesna povreda iz člana 121. stav 3. u vezi stava 2. KZ i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od četiri godine.

Odlučujući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Novom Sadu i branioca okrivljenog, Vrhovni sud Srbije je presudom Kž.I 1175/08 od 3.7.2008. godine, uvažanjem žalbe javnog tužioca preinačio prvostepenu presudu u pogledu odluke o kazni i okr. M.M. osudio na kaznu zatvora u trajanju od pet godina dok je žalbu branioca odbio kao neosnovanu.

Protiv navedenih pravnosnažnih presuda Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP i povrede krivičnog zakona iz člana 369. stav 1. tačka 5. ZKP, sa predlogom da se zahtev usvoji i konstatuje povreda i procesnog i materijalnog krivičnog zakona u korist okrivljenog.

Vrhovni kasacioni sud je, pošto je postupljeno u smislu člana 422. stav 2. i 3. ZKP, održao sednicu veća u prisustvu osuđenog M.M. i u odsustvu uredno obaveštenih zamenika Republičkog javnog tužioca i branioca, adv. D.G, na kojoj je razmotrio spise predmeta sa presudama protiv kojih je zahtev za zaštitu zakonitosti podignut, pa je po oceni navoda u zahtevu našao:

Zahtev je neosnovan.

Prema navodima zahteva prvostepeni i drugostepeni sud povredili su odredbu člana 369. stav 1. tačka 5. ZKP, jer su prilikom odlučivanja o kazni prekoračili ovlašćenja koja sud ima po zakonu, budući da nisu opozvali prethodnu uslovnu osudu, a što su bili dužni da urade, shodno odredbama člana 67. stav 1. KZ i člana 70. stav 1. KZ. Takođe, prema zahtevu prvostepeni sud je učinio i bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, jer je u predposlednjem stavu obrazloženja presude naveo „da su rokovi kušnje po prethodnim osudama istekli...“, što ne odgovara istini odnosno izveštaju iz kaznene evidencije, jer rokovi kušnje nisu istekli, a to prvostepeni sud najpre nije sa sigurnošću utvrdio a zatim je i pogrešno interpretirao. Kako drugostepeni sud nije po službenoj dužnosti uzeo u obzir učinjenu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka niti otklonio učinjenu povredu zakona, to su iste povrede, u korist okrivljenog učinjene i drugostepenom presudom.

Ocenjujući navode zahteva za zaštitu zakonitosti, Vrhovni kasacioni sud nalazi da prvostepenom i drugostepenom presudom nisu učinjene povrede zakona na koje se u zahtevu ukazuje.

Naime, prema odredbi člana 67. stav 1. KZ, sud će opozvati uslovnu osudu ako osuđeni u vreme proveravanja učini jedno ili više krivičnih dela za koja je izrečena kazna zatvora od dve godine ili u dužem trajanju, a prema odredbi člana 70. stav 1. KZ, ako osuđeni u toku vremena proveravanja učini krivično delo koje povlači opozivanje uslovne osude, a to je presudom utvrđeno tek posle isteka vremena proveravanja, uslovna osuda se može opozvati najkasnije u roku od jedne godine od dana kada je proteklo vreme proveravanja.

Iz navedenih zakonskih odredbi jasno proizilazi da se uslovna osuda, ako je ispunjen uslov iz člana 67. stav 1. KZ, mora opozvati do isteka vremena proveravanja, a u dodatnom roku od jedne godine, koji ima karakter prekluzivnog roka, uslovna osuda se može opozvati ali i ne mora, pri čemu odluka o opozivu uslovne osude u tom dodatnom roku mora biti pravnosnažna.

Iz spisa predmeta se utvrđuje da je okr. M.M. presudom Opštinskog suda u Novom Sadu K. ... od 4.4.2006. godine bila izrečena uslovna osuda – tri godine zatvora sa rokom proveravanja od jedne godine zbog krivičnog dela iz člana 220. stav 2. u vezi stava 1. KZ RS.

Navedenu presudu okrivljeni i branilac primili su 9.5.2006. godine, pa kako nije bilo izjavljenih žalbi, presuda je postala pravosnažna 24.5.2006. godine.

Presuda, inače, postaje pravosnažna danom donošenja drugostepene presude po žalbi ili, ukoliko žalba nije izjavljena, istekom roka za izjavljivanje žalbe, pa su potpuno nejasni navodi zahteva o datumu pravosnažnosti presude K. ... od 4.4.2006. godine, pri čemu javni tužilac u zahtevu navodi dva različita datuma pravosnažnosti (23.6.2006. i 4.4.2006. godine).

Kako je dakle, presuda K. ... od 4.4.2006. godine postala pravosnažna 24.5.2006. godine, to je rok proveravanja istekao 24.5.2007. godine, a dodatni rok od jedne godine – 24.5.2008. godine.

Presuda Okružnog suda u Novom Sadu K. 77/08 doneta je 18.3.2008. godine, dakle po proteku roka proveravanja, pa navod prvostepenog suda u toj presudi „da su rokovi kušnje po ranijim osudama istekli“, nije protivrečan sadržini isprave – izveštaju iz kaznene evidencije, te je neosnovan navod zahteva o postojanju bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP.

Tačno je da u vreme donošenja te presude nije bio istekao dodatni rok od jedne godine, međutim, prvostepeni sud u tom roku, kao što je napred već rečeno, nije bio u obavezi da opozove uslovnu osudu, a kako je pravosnažna, drugostepena presuda, doneta 3.7.2008. godine, dakle po proteku i dodatnog roka, to drugostepeni sud uslovnu osudu nije ni mogao opozvati ni pod kakvim uslovima.

Prema tome, prvostepeni i drugostepeni sud, neopozivanjem uslovne osude po ranijoj presudi, nisu prekoračili ovlašćenja koja sud ima po zakonu kod odluke o kazni, pa time ne stoji ni navod zahteva o učinjenoj povredi krivičnog zakona iz člana 369. stav 1. tačka 5. ZKP.

Iz iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je našao da je zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca neosnovan, te je na osnovu odredbe člana 30. stav 1., člana 32. i člana 90. stav 1. Zakona o uređenju sudova ("Službeni glasnik RS" broj 116 od 22.12.2008. godine) i odredbe člana 24. stav 7. ZKP, odnosno člana 10. Zakona o izmenama i dopunama Zakonika o krivičnom postupku i člana 424. ZKP, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar - savetnik

Dragana Vuksanović,s.r.

Predsednik veća

sudija

Goran Čavlina,s.r.